

SIRANO **(Cyrano de Bergerac)**

Po herojskoj komediji Edmona Rostana

„Sirano de Beržerak”

Adaptacija: Gorčin Stojanović

Prevod: Milan Dimović

Režija i scenografija:	Gorčin Stojanović
Kostimografija:	Lana Cvijanović
Pokret:	Milica Cerović
Scenski govor:	Ljiljana Mrkić Popović
Pomoćnik reditelja:	Vesna Radovanović
Dizajn svetla:	Siniša Čupić
Dizajn zvuka:	Bogdan Braković i Gorčin Stojanović

Igraju:

Sirano	Dragan Mićanović
De Giš	Anita Mančić
Roksana	Marija Vicković
Roksana	Nina Martinović
Kristijan	Joakim Tasić
Le Bre	Nebojša Milovanović
Linijer	Marko Janketić
Građanin	Slobodan Tešić
Ragno	Stefan Jevtović
Monfleri/Kaluđer	Teodor Vinčić
Karbon Kastel-Žalu	Lazar Đukić
Kiži	Ognjen Nikola Radulović
Brisaj	Stojša Oljačić
Sestra Margareta	Maja Kolundžija Zoroe
Sestra Marta/Prodavačica/Kurtizana	Katarina Veljović
Sestra Kler	Hristina Tatić
Valver/Rišelje	Vukašin Jovanović
Prvi markiz/Prvi kadet	Ivan Blagojević

Markiz(a)/Četvrti kadet
Markiz(a) – Kesaroš/Treći kadet
Drugi markiz/Drugi kadet
Tužni Pjero
Radosni Pjero
Sin – dečak

Luka Sević
Luka Antonijević
Luka Radosavljević
Ana-Marija Stamenković
Sara Pavlović
Nikola Vasić / Viktor Radišić

Inspicijent:
Sufler:

Daša Velimirović
Dragana Anđelković

Organizatori:

Vladimir Perišić
Andrija Urošević

Majstor svetla:
Realizacija zvuka:

Dragan Arsenić
Bogdan Braković

Asistent scenografa:
Asistent kostimografa:

Ivana Krnjić
Anđela Bajagić

Premijera predstave na Velikoj sceni „Ljuba Tadić“ Jugoslovenskog dramskog pozorišta u
utorak, 19. marta 2024. godine u 20 časova

O ROSTANOVOM JUNAKU

Kao pesnik, idealista, hrabar, duboko osećajan čovek koji se razmeće hrabrošću kako bi prikrrio nesigurnost po pitanju fizičkog izgleda, čovek koji duhovitošću štiti ranjivo srce, i u izvesnom smislu produžetak linije Tužnog Pjeroa, Sirano je najuspešiji Rostanov junak. U njega je Rostan ulio sav svoj romantični žar i strast prema Idealu i sa njim deli mnoge osobine: integritet, nezavisnost, hrabrost, entuzijazam, odbijanje da pravi kompromis sa svetom, prikrivanje osećajne pesničke duše iza sklonosti ka zbijanju šala. Uprkos tome što Rostan nije (kao Sirano) imao groteskni fizički izgled koji bi ga obeshrabrio, strah od neuspeha koji je pripisao svom junaku imao je i on sam. Rostan je Sirana stvorio po slici sopstvene duše, tvrdila je njegova supruga.

EDMON ROSTAN

Edmon Rostan (Marselj, 1. april 1868 – Pariz, 2. decembar 1918) francuski pisac i dramatičar, u epohi naturalizma oživeo je romantični teatar i pokušao da mu vrati stari sjaj. Njegov *Sirano de Beržerak* je od pariske premijere 1897. osvojio publiku i do danas se održao na pozorišnim repertoarima. Beogradska praizvedba održana je 21. marta 1914. Po završetku studija prava u Parizu postao je član advokatske komore, ali se – zahvaljujući dobrom imovnom stanju porodice – advokaturom nikada nije bavio. Oženio se pesnikinjom Rozamondom Žerar s kojom je imao sina Morisa, takođe pesnika i dramskog pisca. U književnosti se pojavio 1888. komadom *Crvena rukavica* (*Le Gant rouge*), koji nije imao uspeha, kao ni zbirka stihova iz 1890, da bi komedija u stihovima *Romantične duše* (*Les Romanesques*), iz 1894. doživela odličan prijem. Dobro su dočekana i sledeća dva komada: *Daleka princeza* (*La Princesse lointaine*, 1895) i *Samarićanka* (*La Samaritaine*, 1897), koje je napisao za Saru Bernar, ali trijumf postiže tek istorijskom komedijom *Sirano de Beržerak* (*Cyrano de Bergerac*, 1897) napisanom za tada slavnog glumca Koklena (*Coquelin Constant*). Komad je preveden na mnoge evropske jezike i svuda dočekan sa oduševljenjem. Nedugo nakon toga, bezmalo istovetan prijem ima i drama *Orlić* (*L'Aiglon*, 1900) sa Sarom Bernar u glavnoj ulozi. U svojoj 32. godini Rostan postaje uvažen autor, a 1901. postaje član Francuske akademije, u koju će zbog zapaljenja pluća kročiti tek 1904. Sa bolešću opada i njegov književni uspeh, pa će sledeće delo, nastalo skoro deset godina nakon što je dosegao najveću slavu, doživeti neuspeh.

Nadahnut hrabrošću kralja Petra Prvog prilikom povlačenja kroz Albaniju, Rostan je napisao pesmu *Kralj Petrova četiri vola*, koju je na srpski jezik preveo Milutin Bojić, a pesma je već na Solunskom frontu bila borbeno nadahnuće srpskim vojnicima.

GORČIN STOJANOVIĆ

Diplomirani pozorišni reditelj.

Režirao šezdesetak pozorišnih predstava. Autor četrdesetak scenografija za svoje i predstave drugih reditelja. Režirao u svim medijima.

Režije u JDP: *Draga Jelena Sergejevna* (1989), *Hamlet* (1992), *Majn Kampf* (1993), *Poslednji dani čovečanstva* (1994), *Lulu* (2005), *Gospođica* (2013), *Don Žuan* (2017), *Zagreb-Beograd via Sarajevo* (2021).